

SPORTUL

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVI — Nr. 1138 (6572)

4 PAGINI 30 BANI

Luni 11 ianuarie 1971

CUPA POLITEHNICA LA SCHI

DIN NOU VICTORIE ROMÂNEASCĂ LA BĂIEȚI

Maria Cimpeanu fotografiată ieri la startul în proba de slalom special disputat

pe Pîrtia Lupului

POIANA BRAȘOV, 10 (prin telefon). Repetarea probei de slalom special, duminică, a confirmat, în general, starea de lucruri din jurul a ceea ce condiții deficitare de zăpadă, compensate organizatoric și

tehnic de efortul meritoriu al concurenților și arbitrilor. Ultimii, ca un supliment, au fost terorizați tot timpul cursei și de un vînt turbat, care ne-a făcut pe toți să a-

precem liniștea și căldura unei cabane.

Referindu-ne strict la concurs, putem spune că acesta a debutat sub semnul revanșei. Ea s-a realizat doar parțial, în întrecerea fetelor, unde Tucilova și Kantova, excelent servite și de material, în afara unor autentice calități personale, au ocupat primele două locuri. Ca și în prima zi, concurențele noastre n-au reușit decât o manșă bună — a doua — cînd Tomory și Belu au realizat cei mai buni timpi. Dar o manșă nu este suficientă pentru victorie.

La băieți, învingătorul a rămas același, studentul brașovean Nicolae Crețoi, care prin cunoștințe tehnico-tactice avansate și un remarcabil simț de adaptare se înscrie în recidivist cîștigător. Succesul său repetat n-a fost nici un moment contestat de vreun alt adversar, el fiind și recordmanul fiecărei manșe în parte. Dorin Munteanu, unul dintre adversarii care i-ar fi putut tulbura victoria, și duminică (poate — în mod obiectiv), n-a avut decât o prezentă episodică de câteva porți, în prima manșă, după care a abandonat. Reputația sa, în orice caz, a rămas datoare celor câteva sute de spectatori, care au înfruntat viscolul cu zîmbetul pe buze ca să-l vadă și să-l aplaude.

Desigur, concursul în sine nu are o cotă valorică prea ridicată. Dificultățile au fost create în special de pîrtie și gheață. El trebuie acceptat ca un test de valoare ce sub

aspect statistic ne poate lumina. Sportivii români au luat trei din cele patru locuri întii puse în joc.

Obiectivitatea ne îndeamnă, totuși, să semnalăm și ce se ascunde dincolo de această fațadă. Este drept, că prin comparație cu adversarii lor, schiorii noștri au concurat în condiții de dotare materială

Mihai BIRA

(Continuare în pag. a 4-a)

Delicatete artificiale...

Cît de bizare au fost schimbările de antrenori survenite în ultima vreme... Bizare în primul rînd pentru că cei mai mulți dintre antrenorii invitați să se retragă (total sau parțial), cu o delicatete artificială, prezintă, ca niciodată, poze, stote de servicii incontestabile. La Timișoara, de pildă, dislinșul antrenor Becker, care a realizat turul de forță al neașteptatei promovări a C.F.R.-ului în prima divizie, se retrage pentru a medita pe temele Glossei...

Victor Stănculescu, adică acela care a adunat realmente „resturile” Progresului, readucîndu-l în A, și a propus apoi o formulă nouă, formula tinereții, singura capabilă să dărîne definitiv Salomonul refuzator, este invitat, și el, să-și încerce norocul în altă parte.

La Steaua, „Totoș” Onisie, care prezintă împreună cu Ștefan Covaci cea mai bună carte de vizită din ultimii trei ani (un titlu de campion și două cupe), preia tinereț.

În sfîrșit, acest extrem de serios antrenor Nicușor, care a izbucnit să oducă în frunte — după El Mundial, nota bene! — epuizata echipă a lui Dinu, lansînd-o decisiv în lupta pentru titlu, vede readucerea marea neașteptată care i s-a făcut lui Traian Ionescu acum 3-4 ani, după binecunoscuta suia de victorii dinamoviste.

Desigur că schimbarea antrenorilor este o operațiune firească în viața unui club. Ar fi suficient să reamintim că recent, Fluminense, chiar și după obținerea unui mare succes, l-a concediat pe antrenorul său, Paulo Amoral, mizînd, simplist și primitiv, pe himera care se numește Zogolo. Există, însă, la noi, un mod de a-i trata pe antrenori care nu are nimic comun cu ceea ce ar trebui să fie antrenorul. Și de ce așa? Între altele, pentru că în fotbalul nostru, antrenorul, care este profesionistul prin excelență, continuă să rămînă la discreția a doi amatori: jucătorul și (de cele mai multe ori) conducătorul.

Repet, un antrenor nu este inamovibil. La noi, însă, el navighează într-o coajă de nucă. Am convingerea că Becker n-ar fi plecat dacă ar fi cîștigat jocul cu C.F.R. Cluj acasă. Că Victor Stănculescu n-ar fi „demisionat” dacă ar fi învins în meciul cu Becker, acasă, iar „Totoș” Onisie ar fi fost și el în situația de a juca „revanșa primăverii”, dacă scorul de la Cluj ar fi fost mai strîns.

„Acum citeva luni, Alf Ramsey prezenta federației engleze „raportul Mexico”. Pe culoarele federației se afla și președintele lui Ipswich Town, care abia aștepta să-l reia pe sir Alf. Bătrînii sfetnici ai fotbalului englez au ascultat în liniște raportul și au spus cu gravitate: „Sintem mulțumiți”. Președintele lui Ipswich a plecat cu regretul de a nu-l fi putut lua pe sir Alf, care a fost RUGAT de federația engleză să semneze încă un contract PE PATRU ANI...

„Urez succes debutanților Constantin și Macri, pe care i-am tutuit în mod deosebit ca jucători. Poate că ei inaugurează o epocă în care antrenorul să nu mai fie sinonimul „acurului Păun...”

Ioan CHIRILA

Carmen Dragoman (Metalurgica Sibiu), o autentică speranță a patinajului, pe pista la-cului Ciucas din Tușnad

În turneul de baschet de la Timișoara

STEUA ÎNVIĞĂTOARE ÎN TRADIȚIONALUL DERBY CU DINAMO

TIMIȘOARA, 10 (prin telefon, de la trimisul nostru). O revenire asupra celor petrecute sîmbătă seara în sala Olimpia este absolut necesară, deoarece două dintre meciuri au fost neașteptat de disputate și spectaculoase, pasionante chiar. Ne referim, în primul rînd, la cel dintre Dinamo București și Universitatea Cluj, în care studenții, fără Rühring și Vizi (accidentati) și cu Demian pe tușă (acuzînd dureri la un genunchi), păreau victime sigure. Dar, dacă pe un spectator o asemenea presupunere nu lî costă nimic, ea poate fi fatală jucătorilor unei echipe, așa cum era să se

petreacă în partida respectivă, cînd campionii au înțeles o formație care nu avea ce pierde și, ca atare, s-a luptat cu tot curajul, a aruncat dezinvolt la cos, a interceptat, a contraatacat și a condus în min. 26 cu 42-32. Bineînțeles că între timp bucureștenii și-au dat seama că nu este de glumit dar, așa cum se petrece de obicei, cînd au vrut să lucreze în serios le-a fost tare greu. Totuși, experiența lor și-a spus pînă la urmă cuvîntul. Ei au egalat și au luat chiar un avans de 9 puncte (60-51 în min. 38), dar și-au dat din nou în petic, ceea ce nu a făcut decât

să-l încurajeze pe studentii. Aceștia, avîndu-l și pe Demian în mijlocul lor (introdus, totuși, tîrziu) s-au apropiat pînă la un punct și nu a lipsit mult să învingă, ceea ce nu ar fi fost nimerit. Să mai amintim de înfrîngerea Rapid — Steaua, Tînd seama de diferența valorilor individuale și a conditiilor de pregătire, net favorabile steleiștilor, precum și faptul că aceștia erau „avizați” de ce pot feroviarilor (care în tur au cîștigat cu

Dumitru STANCULESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

Un atac al studenților clujeni care nu a mai putut fi stăvilit de apărarea handbaliștilor de la Știința Lovrin

Foto: DRAGOȘ NEAGU

și mai departe Steaua și Dinamo București, la egalitate de puncte.

DINAMO BRAȘOV — POLITEHNICA GALAȚI 15-13 (7-7). Victoria brașovenilor este pe deplin meritată, deși a stat sub semnul incertitudinii pînă în ultimele 5 minute ale întîlnirii. Este adevărat, că Dinamo Brașov a condus în prima repriză, dar în partea a doua a meciului ambele formații au mers „cap la cap” pînă la 13-13 (min. 54), moment în care brașovenii, fructificînd bine unele

greșeli de apărare ale studenților gălățeni, au reușit să obțină aceste două prețioase puncte pentru poziția lor în clasament. Au marcat Messner 7, R. Schmidt 4, Leschener 2, Buca și Allies — pentru Dinamo Brașov, Mehan 7, Văduva 2, Pădure 2, Muraru și Condrea — pentru Politehnica Galați. Au condus

Călin ANTONEȘCU

(Continuare în pag. a 4-a)

Dispon candidații olimpici de mijloacele necesare unei bune pregătiri?

Citiți în pag. a II-a raidul-anchetă pe această temă realizat la Iași, Brașov, Constanța și Cluj

ÎN „CUPA TUȘNAD” LA PATINAJ VITEZĂ

JUNIORII — MAI BUNI DECÎT SENIORII!

Reluată în condiții excelente (gheață de bună calitate, arbitraj competent, numeroase premii), „Cupa Tușnad” la patinaj viteză a constituit un serios examen pentru concurenții din Tg. Mureș, Brașov, Sibiu, M. Cluc etc. Dacă juniorii au dovedit că s-au antrenat serios în vederea apropiatelor campionate naționale, în schimb, seniorii și seniorele s-au comportat slab. Tînărul ZOLTAN SANDOR (Dinamo Brașov) a obținut în proba de 500 m 47,5 sec performanță ce reprezintă un nou record republican (vîr. 47,6) la juniori cat. a II-a (15-16 ani), timp superior tuturor rezultatelor înregistrate de cei 10 vitezisti prezenti la startul aceluiași curse rezervată seniorilor. Aprecieri asemănătoare se pot face și la adresa seniorelor.

Iată rezultatele: seniori: 500 m — 1. L. Koros (Mureșul Tg. Mureș) 47,7; 2. A. Boer (Dinamo Brașov) 47,8; 3. Gh. Varga (Agronomia Cluj) 48,2; 3.000 m — 1. A. Boer 5:21,8; 2. Gh. Pop (Agronomia Cluj) 5:24,7; 3. L. Covaci (Di-

namo Brașov) 5:28,6. Învingătorii la celelalte categorii de participanți: 500 și 1.000 m seniore — Sanda Bărbulescu (Dinamo Buc.) 56,4; 2.041,1; 500 și 1.000 m junioare de categoria I — Eva Fot-Fodor (Mureșul Tg. Mureș) 59,5; 2:01,7; 500 și 1.500 m junioare de cat. I — E. Imecs (Agronomia Cluj) 48,7; 2:38,7; 500 m junioare cat. a II-a — Adriana Fiesan (Mureșul Tg. Mureș) 59,4; 1:51,7; 300 m fete cat. a II-a — Jutka Balint (Mureșul Tg. Mureș) 40,9; 500 m fete cat. a II-a — Carmen Dragoman (Metalurgica Sibiu) 59,3; 300 și 500 m băieți cat. a II-a — ION OPIN-CARU (Metalurgica Sibiu) 34,9 (nou record — vîr. 35,0), 59,9. CLASAMENTUL PE ECHIPES: 1. Mureșul Tg. Mureș 149 p. 2. Metalurgica Sibiu 135 p. 3. Dinamo Brașov 87 p.

ÎN VIZITĂ LA FOTBALIȘTII RAPIDULUI

Timiș, locul unde nu se întîmplă nimic senzațional...

• Răducanu se teme că a început să îmbătrînească

• Marin Bărbulescu: „Cred că avem mari șanse

să ieșim campioni”

„Ca în fiecare iarnă, am coborît la Predeal, lăsînd acceleratul 221 să-și vadă de drum, cale lungă, spre Deva. Am traversat șerpii de metal ai liniilor, am urcat pieptul unui deal, și am bătut la ușa vilei „Robinson”, pe care o știam — din anii trecuți — „cartierul general” al Rapidului.

Deziluzie, Giuleștenii nu erau acolo...

Am întrebant în stînga, am întrebant în dreapta, dar nimeni nu văzuse nimic, nici urmă de Dan sau de Codreanu. Întrebările noastre nu afluau decât răspunsuri evazive, gata să ne trimită la Sinaia, la Poiana, sau chiar la... Slănic Moldova!

Abia într-un tîrziu, mai mult în glumă, amuzîndu-se de căutările noastre, cineva ne-a propus să încercăm la hotelul Timiș.

— Unde-i asta? — am întrebant.

— Apoi, în Timișul de Sus, înainte de pod, la stînga. Acolo unde s-a filmat „Tunelul”.

★

„Ajungem la hotelul cu pricina după ora prînzului. Totul e cufundat în liniște și nimic nu lasă de bănuț că Rapidul ar fi aici.”

Aleg dintr-o mulțime de uși, și intru direct în... restaurant. Nu-i aproape nimeni. Doar într-un colț, singur la o masă, cu farfuriile aproape neatinse, stă Răducanu.

Răsuflu ușurat.

— Ce-i, Rică, faci... greva foametei?!

— Nici vorbă! E drept, mîncine puțin și nu mă ating de piine. Vreau să slăbesc șase kilograme, pe care le-am

programat trei aici și trei în Brazilia.

Îmi vorbește despre antrenamente — „niciodată nu am alergat atîta prin ripe, zău așa” — despre fiul său, Cătălin, de care se desparte tot mai greu...

— Ai devenit grav, Rică! Ai început să îmbătrînești! Nu i se pare o glumă, o hîrjoană, Dimpotrivă!

— Ce vrei, în mai împlinesc 25 de ani! E o vîrstă!?

★

Citeva minute mai tîrziu, de vorbă cu Marin Bărbulescu.

Mă pîng că i-am căutat

Ovidiu IOANIȚOIA

(Continuare în pag. a 3-a)

Asistat de Greavu, Neagu — pe post de vîrf de atac la... biliard, — în căutarea unei precizii de care va avea mare nevoie la primăvară, pe gazon.

șase kilograme, pe care le-am